

отъ 1869, е едно вѣроятно доказателство за точно-то мнѣніе на Іерусалимскій Синодъ и велегласно показва ревностъ-та и благочестіе-то му по българскій-атъ въпросъ, за това нужда е да са прочете това писмо.»

Святѣйшій-атъ великій Синодъ възгласи:

« Нека са прочете. »

Всесвятѣйшій-атъ вселенски патріархъ каза:

« За това най-паче трѣба да са прочете това писмо, понеже въ него са изражава точно мнѣніе-то на Іерусалимскій-атъ Синодъ. »

Святѣйшій-атъ Блаженнѣйшій патріархъ Александрійскій попыта вселенскій-атъ патріархъ:

« Кое мнѣніе изражава нѣгово блаженство въ частни-тѣ ви разговори ? »

Всесвятѣйшій-атъ вселенски патріархъ отвѣща :

« Никое особено мнѣніе не е обявилъ нѣгово блаженство. »

Преосвященнѣйшій-атъ митрополитъ Самоскій рече:

« Като присѣтствувахъ на реченни-тѣ частны разговори съ нѣгово всесвятѣйшество и съ блаженнѣйши-тѣ патріарси, увѣрявамъ святѣй-атъ великій Соборъ че разговори-тѣ всякога са ся въртели въ общій видъ по българскій-атъ въпросъ, безъ да са ся впущали въ подробности-тѣ му, и че са были по всичко согласны. »

Блаженнѣйшій-атъ архиепископъ Кипроскій са обади:

« Сичко това е истина, но не по-малко е истина че и блаженнѣйшій-атъ патріархъ Іерусалимскій поиска предварително да са убѣди върху двѣ нѣща: 1) кое ще е мнѣніе-то на Честно-то Правителство за свикваніе-то на святѣй-атъ великій Соборъ, защото безъ дозволеніе